

ՄԱՅԻՍ

Տարեկան զինը 10 բուր, կէս տարվանը 6 բուր:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում զրկում են միմիայն խմորագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրացիք զիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Маяк»

Խմորագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւններէ համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Թագաւոր կայսրի թագադրութիւնը:—ԱՐՏԱ-
ՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ թիւրքալից:—ՀԵՌԱ-
ԳԻՆԵՐ:—ՏԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲԱՆԱՍԻ-
ՐԱԿԱՆ: Ուսուցչի անձնաւորութիւնը:

ԹԱԳԱՌՈՐ ԿԱՅՍՐԻ ԹԱԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մայիսի 15-ին կատարվեցաւ Մոսկվայում
այն մեծ հանդէսը, որին ամբողջ Ռուսաս-
տանը սպասում էր անհամբերութեամբ:
Թագաւոր կայսրը և Նրա Ամուսինը թա-
գադրվեցան:

Այդ լուրը լցրեց ամբողջ Ռուսաստանը
ուրախութեան գրագիւնով: Մեր թիֆլիս-
էլ այդ ուրախալի լուրը իմանալուն պէս,
գորգարվեց դրօշակներով և մի քանի օր
շարունակ ժողովուրդը անպատմելի ուրա-
խութեան մէջ անց ու դարձ էր անուժ զո-
ղոնքներով, բարձր կիցքներ արձակելով:

Միւս օրը Երևանեան հրապարակի վրա,
բոլոր բարձր աստիճանաւորներին, քաղաքի
ներկայացուցիչներին և խուռն բազմութեան
ներկայութեամբ ամեն զաւանուժիւնների
կեղեցականները մաղթանքներ կատարեցին:
Այնուհետեւ ամբողջ օր զինուորական և

լաժշտութիւն էր ածում այգիում և հրա-
պարակներում:

Կատարվեցաւ այն մեծ խորհուրդը, որին
սպասում էր անհամբերութեամբ ամեն
ուսանահայտակ,—մենք ուսանահայերս էլ
միայնում ենք մեր միւս համաբաղադրացի-
ների մաղթանքների հետ և մեր մաղթանք-
ները Օձեալ Թագաւորի երկարակեցութեան
համար, յիշելով նոյնպէս և այն, որ Նա Ժա-
ռանդ է այն կայսրի, որ առաջին անգամ
յարուցեց թիւրքահայտակ մեր եղբայրնե-
րի բարօրութեան խնդիրը:

Այստեղ աւելորդ չենք համարում մէջ
բերել «Արձագանք» շաբաթաթերթի առաջ-
նորդող յօդուածի վերջին խօսքերը, կատար-
ված թագադրութեան առթիւով:

Մինչդեռ մեծահասակ անհամբերութեամբ
կատարվում է մեծ ինքնակալի թագադրու-
թիւնը, մինչդեռ ամբողջ Ռուսիան մաղ-
թում է որ Աստուծո՛ւ Օձեալը շարունակող
և կատարող լինի իր նախահայրը աւանդած
մեծահոգի գործերի, մինչ մենք աղօթում
ենք որ Տէրը հօգորացնէ իր Ընտրեալին իր բարի
զիտաւորութեանց մէջ յօգուտ մարդկու-
թեան և իր դահի հովանաւորութեան տակ
եղած ազգերի,—հիւռը, ճաճիւհա՛յայտաւոր:

խորհրդից ևս մի ձայն է լսվում. աղօթք է
նա և միմունջ,—դա թիւրքահայոց ձայնն է:
Հարատահարված թիւրքահայը կը մտաբե-
րէ այսօր իր վատթար դրութիւնը և հա-
ռաշելով լոխի ֆիշիկ կը հեռանայ, կը քաշ-
վի իր կիսախարսուլ եկեղեցին աղօթելու:
Գ. Ա.

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԳԻԱՅԻՑ

Կ. Պոլիս, 2 մայիսի
Լորդ Տերֆրէի Պոլիս հանձնէն ի վեր Հայաս-
տանի հարցն է որ դրաւած է ընդհանուր ուշա-
դրութիւն: Լորդը առանձին տեսակցութիւններ
ունեցաւ Սուլթանի հետ և այդ տեսակցութեանց
խնդիրն միայն Հայաստանի բարեկարգութեանց
խնդիրն եղած կը թուի: Սուլթան մինչև այսօր
ոչինչ ստորդ կը զիտցուի թէ ինչ խօսուած է,
ինչ պատասխան ընդունուած: Կը կարծուի թէ մի
քանի օրէն հալու կընանք այդ տեղեկութիւնները
ձեռք բերել, եթէ կարելիութիւն կայ: Առ այժմ
ամենին աւելի կոստուածը այս է որ՝ Անգղիոյ
դեսպանը հօգոր կերպով հասկոցներ է տուլթանին
թէ ինչ վտանգներ կան թիւրքիոյ կայսրութեան
համար եթէ Հայաստան այս վիճակին մէջ մնայ:
Գիտարարը վերջնական պատասխան մը ուղեր է
սուլթանին զիտարու համար որ բարեկարգու-

թիւնները շուտով պիտի իրագործուին թէ ոչ,
որպէս զի Անգղիա ալ ըստ այնմ ընկերը գիտ-
նայ:—Թէ ինչ պատասխան է տուել սուլթանը,
դա յայտնի չէ:

Ինչպէս կը տեսնէք, եւրօպական թերթերէն,
այժմ մեր գործը իբր եւրօպական խնդիր մը ու-
շադրութիւն կը դրաւ ամբողջ եւրօպական մա-
մուլին: Անգղիոյ հետեկիք ընթացքին, ունեցած
նպատակներու մասին կարծիքները շատ բաժ-
նուած են: Հոս մեր մէջն ալ կընանք ըսել որ
երկու մեծ բաժանում կայ, որոյ յայտնած զանա-
զան կարծիքները կատարելապէս կը համաձայնին
եւրօպական կարգիներու տեսակ տեսակ կարծիք-
ներու: Երբ կը լսէք որ Պոլիս այս ինչ խնդրոյ
վրա այս ինչ կարծիք կայ, մի հետեցնէք թէ
լրագիրներու համար կը խօսենք: Հայերէն կարգի-
ներէն ոչինչ կայ:—Արդ մեր մէջը տիրապետող
մէկ կարծիքը այն է թէ՛ Անգղիական շահերը կը
պահանջեն մեր Հայաստանին թիւրքաց իշխանու-
թիւնէն չանջատուիլը, այլ բարեկարգութեամբ անոր
զերիշխանութեան ներքե մնալ և թէ այս նպա-
տակին համար կաշխատի Անգղիոյ կառավա-
րութիւնը: Իսկ միւս մասը, որոյ պարագուիս են
մասնաւորապէս Գրան հայ Էֆենդիները, կը պն-
դեն որ՝ Անգղիա բոլորովին Հայաստանէն ձեռք
քաշելու տրամադրի է, եթէ աղատականը պաշ-
տօնի վրայ մնան:

Եթէ Անգղիա այժմ կը պնդէ, կըսեն Հայաստա-
նի բարեկարգութիւններուն համար, իր նպատակը
ոչ այլ ինչ է բայց երկիւղ աղբիւրով Գրան ուրիշ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՈՒՍՈՒՑՈՒ ԱՆՁՆԱԿՈՒԹԻՒՆԸ *)

Ուսուցման կենդանութիւնը, ուսումնարանի մէջ
կարգապահութեան գործը, աշակերտները վրա ե-
ղող ազդեցութիւնները անկասկած պայմանաւոր-
վում են ուսուցչի անձնաւորութեամբ: Ինչքան
որ լաւ չը լինեն ուսումնարանի արտաքին հան-
գամանքները, ինչքան որոշ և արժանաւոր չը լի-
նեն նրա կանոնները և ծրագիրը, այնուամենայ-
նիս աշակերտները կրթութեան և դաստիարակու-
թեան գործի յաջողութիւնը կախված է ուսուց-
չից: Արդիւրքը ցանկալի չէ կարող լինել, եթէ
ուսուցիչը վատ է, եթէ նա իր կույման անարժան
է: Ուսուցիչը—ուսումնարանի հոգին է. նա է որ
տալիս է վերջինին կեանք:

Այժմ խնդիր է, թէ ինչպիսի պահանջներն նա
կրթութեան պիտի տայ, և ինչպիսի յատկութիւններ
պիտի ունենայ ուսուցիչը:

Նախ այդքանը հարկաւոր է ասել, որ անհիմն
կը լինի պահանջը, ցանկանալ որ ուսուցչիները
իրանց մտաւոր և հոգեկան բոլոր կողմերով որոշ
ասանկանքի մէջ սահմանափակվին: Ամենայն
մարդ իր անհատականութիւնը ունի: Ու-
րեմն խօսելով ուսուցչի անձնաւորութեան մասին,
պէտք է բաւականապէս ցոյց տալով այն կէտերը,
որոնք անհրաժեշտ են, և կամ թէ կարեւոր դաս-
տիարակութեան և կրթութեան յաջողութեան հա-
մար իւր այս կէտերին, այդ պահանջներին իւրա-
քանչիւր ուսուցչի, որոշ չափով պէտք է համա-
պատասխանէ:—Անհատականութեան առանձնա-
յատկութիւնների վերաբերութեամբ այսքանը պէտք
է ասել, որ եթէ դրանք նպաստում են ուսուց-
ման և դաստիարակութեան յաջող ընթացքին,—
այն ժամանակ նրանք արժանաւորութիւններ կա-

րող են. համարվել ուսուցչի համար. հակառակ
դէպքում դրանք կը լինեն ուսուցչի համար պա-
կասութիւններ և միշտ արգելք կը լինեն գործի
յաջողութեան:

Գալով բուն խնդրին պէտք է ասել, որ ուսուց-
չի անձնաւորութեան վերաբերել պահանջները
երկու տեսակ են, մէկը՝ իբրեւ մարդու, միւսը՝
իբրեւ դաստիարակութեան և կրթութեան գործին
ծառայող անձնաւորութեան:

Առաջին պահանջով որոշվում է որ ուսուցիչը
լինի լաւ յատկութիւնների տէր, ազնիւ, բարոյա-
կան մարդ: Ուսուցիչը օրինակ պիտի լինի աշա-
կերտներին համար, իսկ լաւ օրինակ լինելու համար,
նա պիտի լաւ յատկութիւններ ունենայ, և ինչը
ուսուցիչը պէտք է իր մէջ ունենայ այն բոլոր
յատկութիւնները, որոնց նա կամենում է տեսնել
և իր աշակերտների մէջ: Առանց այս մեծ պայ-
մանի դաստիարակութիւնը անկարելի է: Կեղծե-
լը—ինքն ըստ ինքեան մեծ չարիք է:—Ենթադրե-
լով թէ պարզ կը լինի շատերի համար այն հար-
ցը, թէ ուսուցիչը՝ իբրեւ մարդ, ինչ յատկութիւն-
ներ պիտի ունենայ, անցնենք միւս մասին, որո-
շելու համար այն պահանջները, որոնց պիտի
լիութիւն տայ ուսուցիչը, իբրեւ ուսուցանող և
դաստիարակող:

Ուսուցանելու և դաստիարակելու համար պէտք
է որոշ նախապատրաստութիւն ունենալ:
Անկարելի է առաջ տանել մի այսպիսի գործ,
որին մարդ անձնօթ է, կամ չը գիտէ թէ ինչ
ձանապարհներով պէտք է առաջ գնալ, և որոնք
են միջոցները:

Կարծել որ ուսուցչի համար աւելորդ է սկզբից
նախապատրաստվելը, այլ նա ամեն բան գոր-
ծունեութեան մէջ կարող է ձեռք բերել, նոյն է
կարծել թէ՛ բժշկին աւելորդ է սկզբից պատրաս-
տուելը, և գործնականութեան *) մէջ նա կարող
է կարեւոր դիտելիքները ձեռք բերել: Ինչպէս վը-
տանգաւոր է չը նախապատրաստված բժշկին հի-
ւանդ յանձնել, այնպէս և վտանգաւոր է չը նա-
խապատրաստված ուսուցչին յանձնել կրթութեան
գործը:

Ընդհանրապէս ասելով ուսուցչի նախապատ-
րաստութիւնը կայանում է ընդհանուր, հա-
տարար:

տաւ դարգացման մէջ, իր աւանդած առարկայի
չընտելի պատկանող առարկաների իւրացումն
մէջ, և վերջապէս՝ այն հմտութիւնների մէջ, որ
նա ունի կանոնաւոր ուսուցման և դաստիարա-
կութեան գիտութեան մասին:

Մասնաւորի կողմից, գործի լաւ ընթացքի հա-
մար, պէտք է նկատել և այն, որ ուսուցիչը պի-
տի ունենալ լաւ և զուգ: Լեզուն է՝ որով ու-
սուցիչը հաղորդում է աշակերտներին հարկաւոր:
Պարզ բան է, որքան լաւ լինի գործիքը, մի-
ջոցը, այնքան և լաւ կը լինի արդիւնքը, և ընդ-
հակառակը: Աւելորդ և անհասկանալի բառեր
միանգամայն չը պիտի լինեն դաստիարակութեան
ժամանակ: Հտապելը և մի մտքից միւսին անկապ
կերպով միասին անցնելը, կը դժուարացնէ աշա-
կերտներին հասկանալու դասի մինչև անգամ էա-
կան մասը: Գանդաղկոտութիւնը կարող է աշա-
կերտներին յոգեկոտել. ցածր խօսելը ևս իր վատ
հետեանքները ունի: Ուսուցիչը պիտի աշխատէ,
որ իր ընդուն լինի ճիշտ, պարզ, երկխոսութիւն
հասկանալի: Աւելորդ է խօսել քերականական
ճշգրտութիւնների վրա *):

Հսկայական նշանակութիւն ունի այն բանը թէ
ինչ եւ ան զուգ է վերաբերում ուսուցչի-
չը դէպի իր գործունեութիւնը: Այստեղ
մեծ նշանակութիւն ունի այն բանը, թէ արդեօք
ուսուցիչը ոգեւորված է իր գործով, թէ սառնա-
սիրտ է դէպի իր գործը: Ոչոք չէ կարող լաւ բան
յատալ բերել, եթէ գործին սրտով չէ ձեռնար-
կում, և եռանդով չէ առաջ տանում: Ուսուցչի
սառնասրտութիւնը հենց իր վրա վատ ներգոր-
ծութիւն է ունենում: Երանգուն ջանքերից յետոյ
արդիւնքը, աշակերտների յաջողութիւնը բաղմա-
պատկում է ուսուցչի ջանքերը, սէրը, եռանդը:
Անտարբերութեան, սառնութեան հետեանքը ան-
բաւարար է, որը ուսուցչին պատճառում է սրտ-
նեղութիւն, անբաւականութիւն: Եւ այս շատ բը-
նական է:

*) Այստեղ չենք կարող չը յիշել այն իրողու-
թիւնը, թէ որքան ընդուն կողմից մեր ուսումնա-
րաններում ցաւալի երեւոյթները սովորական են:
Ամենքին յայտնի կը լինի թէ որքան մեր ուսում-
նարանների մէջ հայ ուսուցչիները անհոգ են դէ-
պի մայրենի լեզուի հմտութիւնը: Եւ շատ կան
այնպիսիք, որոնք հայերէնի մէջ իրանց թույլու-
թիւնը մի սովորական բան են համարում:

Կրթութեան գործը այնքան մեծ, և այնքան
սրբազան է, որ իւրաքանչիւրը նախ քան ոտք
կոխելը այս ասպարիւր վրա, պէտք է ինքը իրան
իր ոյժերի համար հաշիւ տայ: Գործին ձեռնար-
կելուց յետոյ ուսուցիչը պիտի ջանայ՝ որ քանի
առաջ, այնքան իր ոյժերը և եռանդը մեծանան:
Այս բանին կարող են նպաստել աշակերտնե-
րը—ման ու կնիքի բնական օրով եւ ան ու-
սումնասիրութիւնը, լաւ և թերեւ ինչ ա-
կուցութիւնը, յարմարաւոր և արժանաւոր
գրուածքները ընթացան ու կրթութիւնը, և
վերջապէս ոչնչացնելը այն բոլոր պայ-
մանները, որոնք կարող են ուսուցչիին
իր լաւ ընթացքից շեղել:

Ամենամեծ պայմանը ուսուցչի դէպի իր գործը
ունեցած յարաբերութեան որպիսութեան, է այն
սէրը, որ նա ունի դէպի մանուկները, դէպի աշա-
կերտները: Այդ սէրը պիտի սրտաբաւուր լինի, պի-
տի տարածվի բոլոր աշակերտների վրա: Այդ
սէրը պիտի լինի ի հարկէ խնայել: Անկեղծ սէր
ունենալ դէպի աշակերտները, դեռ չէ նշանակում
«երես տալ» նրանց: Անկեղծ սէրը ուղղված է և
դէպի սպաղախ, և ջանք է գործում սանկնեցից
պատրաստել ազնիւ, օգտակար մարդիկ: Այդպիսի
սրտաբաւուր սէրը թող է տալիս որոշ չափով
«ստուգութիւն»: Անկեղծ կերպով սիրելով աշակերտ-
ներին՝ ուսուցիչը իրաւունք կունենայ որոշ իւրա-
տութիւն գործ դնել երբ աշակերտը շեղվում է
ուղիղ ձանապարհից: Եւ վերջապէս անկեղծ, ճշը-
մարիտ սէրն է, որ տալով գործին մեծ յաջողու-
թիւն, տալիս է ուսուցչին մեծ համբերու-
թիւն, որ այնքան հարկաւոր է ուսուցչին: Սի-
րելով աշակերտներին, ուսուցիչը իր պահանջները
չափաւորում է աշակերտների ոյժերով և նրանց
հանգամանքներով, և հետեանքին մեծ համբերու-
թեամբ է սպասում: Սիրոյ և համբերութեան հետ
միասին ուսուցիչը պիտի ունենայ և հաստա-
տակամութիւն. սիրելով, համբերելով, հաստա-
տակամ կամ լինելով ուսուցչի չը ըն-
պատակի իր աղօթք մասն մէջ չէ կարող
լինել թոյլ, անվճռողական:

Բացի դրանցից ուսուցիչը իր անձնական յատ-
կութիւնների մէջ պիտի ունենայ ոյժ իրան դե-
կավարելու, իրան զսպելու: Այդ յատկութիւնը
մեծ ներգործութիւն ունի աշակերտների վրա:
Այդպիսի յատկութիւնից գորկ լինեն է, որից

*) Այստեղ ի հարկէ առաջ է գալիս, թէ արդ
դեօք միջոցներ կան այդ բոլորը ձեռք բերելու:

անքն, զորքերը ուղեւորութիւնն զէպի Խա-
կիսի վրայ հրապարակել, որտեղ հանդիսաւոր
մարտնչեց յետոյ եկեղեցական զօրախաղ
կառարարի: Բոլոր լրագրիւններէ մէջ ժողո-
ւորական տօնին նուիրված զեղեցիկ յօ-
դուածներ են տպված: Ընդհանուր միտքն
այն է, որ ոչ մի տեսակ յանցաւոր փորձեր
չեն կարող թուլացնել այն կապերը, որոնք
միացնում են թագաւորին ժողովուրդի հետ,
որոնք ամրացրած են թագաւորութեամբ և
օծումով թագաւորելու համար: Թագաւորի
միութեամբ ժողովրդի հետ պայմանաւորված
է ինչպէս Ռուսաստանի ներքին ոյժը նոյն-
պէս և օտար երկիրներէ յարգանքը զէպի
նա: Ընդհանուր աղօթքն այն է, որ Ամե-
նաբարձրեալ օգնէ թագաւորին կատարել
իր ուխտը՝ Խրան ամբողջապէս նուիրել սի-
րելի հայրենիքի փառքին և բարօրութեա-
նը, ծառայել ճշմարտութեանը և հողաւ
ժողովրդի բարօրութեան համար: Ներկա-
յում առաջին անգամ ժողովուրդը տօ-
նում է մայրենի երկրի փառաւոր տօնը իր-
քէ լիակատար իրաւունք ունեցող և ազատ
քաղաքացի, այդ ազատութեամբ արդարաց-
նելով իր ամուր հաւատը զէպի թագաւորը,
նրանից սիրոյ և հաւատարմութեան նոր
ոյժեր քաղելով զէպի Կնքնակալ թագաւորը:
Հաս լրագրիւններէ մէջ ոտանաւորներ են
տպված, «Новое Время» լրագրի մէջ
ցետի ոտանաւորը:

ՄՍՍԿՎԱ, 15 մայիս: Նոյա կայսերա-
կան Մեծութիւններէ թագաւորութեան սրբ-
բազան ծէսը կատարվեցաւ թնդանօթներ
որոտման, զանգաւարութեան և բազմաթիւ
ժողովրդի անդադար աղաղակներէ ժամա-
նակ, որ շրջապատել էր Կրեմլը Մօսկովա

զետի և հակառակ զետեղի կողմից: Հան-
դիսի սկիզբը աւետեցին թնդանօթաձու-
թեամբ Նիկոլայեկսի պալատի հրապարա-
կից: 9 ժամին և 35 րոպէին զնացքը բա-
կալեցաւ: Կեսպանները առաջուց բռնեցին
իրանց տեղերը Ռուսականի մայր-եկեղեցու
մէջ: Օտար արքայազն իշխանները ուղեկ-
ցում էին թագաւորանիցին, որ Նոյա Մե-
ծութիւններէ առաջ մտաւ մայր-եկեղեցին:
Հանապարհը օրհնված ջրով սրկում էր ա-
ւագ քահանայ Բաժանով: Բարձր հոգեւորա-
կանութիւնը շքեղ զգեստաւորված մանա-
ւանդ միտրոպոլիտը դուրս եկաւ մայր-եկե-
ղեցուց Կայսերական նշաններէ մօտենալու
րոպէին, որոնց բերում էին ոսկէ լարձերի
վրա: Նոյա Մեծութիւններէ առաջ զնում
էր փայլուն կօրտէժ: Թագաւորի առաջ զը-
նում էր զլիւսաւոր մարշալ զենեքաւադիւ-
տանա իշխան Կոլզորովսկի, որ կրում էր
կրծքի վրա այսօր նրան շնորհված բրիլի-
անանքով զարդարված Նորին Մեծութեան
պատկերը: Կարմիր դրան ներքին աստիճա-
նի մօտ Նոյա Մեծութիւնները մտան շքեղ
ամպշովանի տակ, որ տանում էին զենեքաւ-
ադիւտանանք: Թագաւորը տանում էր Կայ-
սերական ձեռքից բռնած: Թագաւորը զը-
լիւսաւոր էր, զլիւսաւոր ձեռքին, թագուհին
զարմանալի շքեղ հագուստով ուսաց ձե-
ւի: Մայր-եկեղեցու դրան մօտ Խանիկի
միտրոպոլիտը կարճաօտ ճառ արտասանեց,
Նովորոգի միտրոպոլիտ Խիզոր Նոյա Մե-
ծութիւններէ մատցեց խաչ համբուրելու
համար: Կիեվի միտրոպոլիտ Պլատոն Նոյա
Մեծութիւններէն սրկեց օրհնված ջրով
րոպէն շատ հանդիսաւոր էր: Թագա-
ւորը արտասպեց: Նոյա Մեծութիւններէն

ման կալար ժամկան ժողովները, կամ
ուսուցչական ժողովները: Այդ ուսուցչա-
կան ժողովները կարող են դանադան զիրքով լի-
նել: Այդպիսի ժողովները փոքրիկ դիմելով, արձակ
ժամանակները աւելի կարեւոր են միջոց, հաճելիս
մէջ, որտեղ զիւղական ուսուցիչները ոչինչ յարա-
բերութիւններ չունեն և ոչինչ միջոցներ կատա-
րելագործվելու, առաջ զնալու, տեղեկանալու
չորս կողմը կատարվող փոփոխութիւններէ հետ:
Իսկ մանկավարժական ժողովները առանձին հիմ-
նարկութիւններէ մէջ, որոնք զիրքով և ծրագրով,
այն մեծ օգուտը ունեն, որ կը հաստատուն միութե-
թիւն և սերտ կապ ուսուցչի հետ մէջ,
որոնք շատ անգամ տեղեկութիւն չունեն, և չեն
կամենում ունենալ միմեանց արածի և անելիքի
վրա: Այդպէս է մեր մէջ և դորա վատ հետե-
ւանքները հակառակ է *):

Խօսելով կատարելագործութեան վրա, պէտք
է նկատել, որ այդ պայմանի համար հարկաւոր է
որ նախ ինքը ուսուցիչը ունենայ բուռն ցանկու-
թիւն, և յետոյ լինեն միջոցներ: Ուսուցչի ցան-
կութիւնը կախված է այն բանից թէ ինչպէս է
նա վերաբերվում զէպի իր դրոժը, և ինչ տեսակ
կրթութեան աղբեղութեան տակ և եղել: Վատ
կրթութիւնը կարող է ինքնամաշակութեան բոլոր
ոյժը սպառել, ինչպէս վերեւ ասացինք ծանօթու-
թեան մէջ: Ի վերջոյ պէտք է մտածել միջոցների
մասին եւ, որ կրկին զլիւսաւոր պայմաններէն է:
Այդ հարցը շօշափում է արդէն և զրադարանե-
րի գործը. բայց այդ թողնենք: Կարծում ենք
որ այդ արդէն պարզ կը լինի: Մտաւոր այս կա-
տարելագործութեան հետ կապված է և բարո-

*) Ինչ ոյժ և կապ լինի մի ուսումնարանի
ուսման մէջ, երբ մի ուսուցչի միտք արածի վրա
տեղեկութիւն չունի, երբ մի լեզուի ուսուցիչը չը
զիտէ ինչ է անում միւս լեզուի ուսուցիչը. երբ
աղբալին պատմութեան ուսուցիչը չը զիտէ թէ
ինչ է անում բնոյշանուր պատմութեան ուսուցի-
չը, և հակառակը: Եւ ինչ սերտ կապ կարող է
լինել դրանից յետոյ ուսուցչական խմբի մէջ:
Չարմանալի չէ դրանից յետոյ, որ զանվում են այն-
պիսի ուսուցիչներ, որոնք ամբողջով ուսումնա-
րանի մէջ գործելով չեն խղճահարվում հարցնե-
լու՝ այն ուսումնարանի մէջ գերմաններէն սովորե-
ցնելու, կամ այն ուսումնարանի մէջ պատմու-
թիւն, ֆիզիքա, մանկավարժութիւն սովորեցնում
են:

Խ. Մ.

Ս. Մ.

շրջապատող Մեծ Իշխանները լալիս էին:
Ներկայ եղողները շատ լուրջած էին:
Ամենքը զիտէին, թէ ինչպիսի մեծ անցքի
վկաներ և մանակցողներ էին: Ժողովուրդի
աղաղակները ծածկում էր զանգահարու-
թիւնը: Մայր-եկեղեցու ներքին մասը փայ-
լում էր կրակներով, անձրեր, որ դալիս էր
մինչև այդ ժամանակ, դարաւրեց և արեւ
միլիօնաւոր կայծեր թափեց դարեւոր պատ-
կերներէ երեսներին: Նոյա Մեծութիւնները
ծուռի խոնարհեցրին սուրբ դռների մօտ,
համբուրեցին սուրբ պատկերները և բազ-
մեցին Միկայիլ և Ալէքսի Բօմանօֆներէ դա-
հի վրա: Ժամասացութիւնը սկսվեցաւ փա-
ռաւոր լուծեան ժամանակ: Հառը կար-
դաց Պլատոն Կիեվսկի, «Մեծ Աստուած»
աղօթքը Նովորոգի միտրոպոլիտ Խիզոր:
«Տէր Աստուած մեր, թագաւորների թագա-
ւոր» աղօթքի ժամանակ թագաւորը արտա-
սպեց: Կեւաւոր է արտայայտել, թէ ինչ էին
զգում հզօր թագաւորի բարեպաշտութեան
և արտասուքների վկանները: Ուղղափառ ժա-
մասացութեան արեւադան զեղեցիկութիւնը
մեծ տպաւորութիւն էր գործում օտարնե-
րի վրա: Թագաւորի անձամբ իր զլիսի վրա
թաղ զենուլ, մեռնող օծվելու և Ռուսկե-
սկի մայր-եկեղեցուց դուրս գալու րոպէնե-
րը ժողովուրդին աւետում էին թնդանօթա-
ձուլութեամբ և զանգահարութեամբ: Ռու-
սկեկներէ մայր-եկեղեցուց Նոյա Մեծութիւն-
ները անցան Արխանգելսկի ու Բլադովեշ-
չենսկի մայր-եկեղեցիները: Նոյա Մեծու-
թիւններէ երեւոյր ամեն անգամ ողջուն-
վում էր ողբերկով ուրալով: Կարմիր դը-
ռան մօտ հասնելով Նոյա Մեծութիւններ-
ը զլուխ տուին ժողովուրդին: Կետիւր

յալան կատարելագործութիւնը: Այս արդէն ա-
մենայն մարդու պարտքն է, և աւելի ուսուցչի
պարտքը: Ուսուցիչը միշտ իր արարքները պիտի
քննէ: Նա միշտ իր առաջ պիտի ունենայ մի կա-
տարելաւի պի, մի ի ի զէպի, որին անդադար
ձգուելու ցանկութիւն պիտի ունենայ: Այդպիսի
իդէալը մանկավարժութեան մէջ որոշած է: Մարդ-
կութեան Փրկիչը ինքը տուել է այդ ի ի զէպի:
Այդ մտաւոր-բարոյական ձգտման մէջն է ուսուց-
չի բոլոր ոյժը, նրա գործի բոլոր յաջողութիւնը
և նպատակին շուտ հասնելը:

Մի քանի խօսք եւ, a propos, և վերջացնենք:
Վարդապարտէն և մեր մէջ խոստովանում են ու-
սուցչի մեծ պարկաւորութիւնները, խոստովանում
են նրա պաշտօնի ծանրութիւնը: Սակայն բոլոր-
րեքեանք ցանկում գիտենք թէ ինչ ողորմելի
գրութեան մէջ են մեր ուսուցչիները մեծ մասը,
իրանց մտաւոր-բարոյական ոյժերով: Նոյն իսկ
մտաւոր կողմից յաջողակները, դեռ բարոյական
փոքրիկ ոյժեր եւ չունեն: Վերեւ խօսքերից
պարզ երևում է թէ որքան մեծ պիտի լինի ու-
սուցչի նախապատրաստութիւնը: Մեր
ուսուցչիները պատրաստող ուսումնարանները եւ
իրանց նպատակին չեն հասնում: Չեն հասնում
որովհետեւ ուսումնի ձգտումը: Վերջապէս որո-
շակի կերպով պէտք է պարզել թէ ինչպէս պէտք
է տանել գործը, լաւ ուսուցչիներ ունենալու հա-
մար, մինչդեռ դոյա ձեռքին պիտի լինի մատաղ
սերունդի կրթութիւնը: Ժամանակ է պարզելու այն
մեծ խնդիրները, որոնք կապված են այդ գործի
հետ: Ժամանակ է հոգալու և նրա մասին, թէ
ինչպէս պէտք է առաջնորդվեն այն ուսու-
ցիչները, որոնք ոյժ չունեն անձամբ առաջ
գնալու: Եւ այս բանի մէջ, միթէ զլիւսաւոր գործը
մասնաւոր է Թատարական կալար ժոնի և մասնա-
գիտ ակաւան - հրատարակութիւններէ վրա
չէ ընկնում: Քաղաքական-դատական թերթերը
առանց այն էլ շատ բան ունեն կատարելու: Զար-
մանալի բան է: Մեր մէջ ամենքը պահանջում են
ուսուցչից, և ոչ ոք ուսուցչին չէ ուղում տալ
հարկաւորը: Ամենքը տեսնում են նորա վիճակը:
Ինչու որեւէ մեր մանկավարժական հանդէսները
չեն ուղում ուղեցողաց և լապտեր լինել:
Ինչ անէ խեղճ հայ ուսուցիչը, եթէ մինչև ան-
գամ նա ունենալ բուռն ցանկութիւններ: Նա չէ
ստացել կարեւոր գիտելիքներ, միջոց էլ չունի

շարժվեց աղաղակներէ: Նոյա Մեծութիւն-
ները անցան Գրանօֆիտայա դահլիճը: Հան-
դիսին մանակցող զօրքերը երաժիշտներով
և դրօշակներով հանդիսաւոր զնացքով ար-
արեցին պալատի շուրջը: Կենացները հան-
գիսաւոր ճաշի ժամանակ Գրանօֆիտայա դա-
հլիճի մէջ յայտնվում էին թնդանօթաձու-
թեամբ: Փողոցների վրա ծախում են Բարձ-
րագոյն մանիֆեստի օրինակները: Եղուց
մանիֆեստը կը բաժանվի ժողովուրդին և
եկեղեցիների և պօլիցիական բաժինների
մէջ: Ս. Սոյր հրատարակվեցան «Сенатскія
Вѣдомости» լրագրի երեք համարները:
Բովանդակութիւնն է՝ մանիֆեստ, թագաւո-
րադիր, պարզեւներ և շնորհումներ թա-
գաւորութեան առիթով: Նրկիքը մաքրվեցաւ
ամպերից և լուսաւորութիւնը խոտանում է
փայլուն լինել:

ՄՍՍԿՎԱ, 16 մայիս: Բարձրագոյն մանի-
ֆեստը շնորհում է մի շարք ներումների
զանազան հատուցումների վերացնելը պետա-
կան, ուղեւոր, պալատական Նորին Մե-
ծութեան զրաւանակի կալուածքների պա-
հոյներէ, ամեն տեսակ ներումներ մանաւ-
որ անձանց, հասարակութիւններին, դա-
սակարգներին պարտքեր վերադարձնելու,
ճառալուծեան վերաբերեալ չը վերցրած
հատուցումները, վնասները, կորուստները և
սխալները ներելու վերաբերութեամբ: Տու-
ղանքների ներումն դրօշմահարկի կանօնա-
դրութեան դէմ գործելու մասին, որդրմու-
թիւններ և արտօնութիւններ յանցաւորնե-
րին բացի վարձատրութեան վճարելը վնաս-
ների համար այն բոլոր յանցանքների
պատժի ժամանակը, որոնք ներման չեն են-
թարկվում, պակասեցնվում է մի երրորդա-

ստանալու: Ինչու չեն պարզում այնպիսի հարցեր,
որոնք միութեան մէջ կարող են պահել հայ-
վարժապետին: Պէտք է անձամբ տեղականալ, ի-
մանալու համար բոլոր էութիւնը: Ամենքս իրանց
մանաւորական ուղղութիւնն են գտնում, և հայ
վարժապետը դեռ ոյժ էլ չունի ընտրութիւններ
անելու իր գործածելի դասաւորքերի մէջ: Եւ
ոչ ոք նրան չէ պարզում այդ... Ս. Սոյր մեր դիւ-
ղերի մէջ չիմուում են ուսումնարաններ և ոչ մէ-
կը չը տուեց միջոց, չը ցոյց տուեց եղանակը,
կերպը, ձեւերը ուսումնարանական առողջապահ-
կան շինութիւններէ: Շինում են այնպէս, ինչպէս
իրանց խելքն է կտրում: Եւ վաղը պիտի
գրչեն թէ մեր ուսումնարանները ֆիզիկապէս ա-
շակերտներին սպանում են: Փառք Աստուծոյ, ու-
նենք մանկավարժական հանդէսներ, ունենք ման-
կավարժներ, ունենք առողջապահներ. — թող
տան միջոցներ հայ ուսուցչին, որ պէս զի նա
իր թոյլ ոյժերով, բայց անկեղծ ցան-
կութիւններով առաջ գնալ կարողա-
նայ: Թող տան միջոցներ, գործը լաւ տանելու,
և ապա պահանջներ: Յոյց տուեցէ եղանակը, և
այն ժամանակ հայ ուսուցչիները ձեռք կը տան
վիճակագրական տեղեկութիւններ, ձեռք կը
տան և բաւականին լաւ եղանակներ դաստիարա-
կութեան: Տուեցէ և ապա պահանջեցէ: Խըն-
դիրը հիմնովին քննեցէ. չարը արմատից կտրե-
ցէ, լիութիւն տուէր այնքան պահանջներ զէթ
մի փոքրիկ մասին, և այն ժամանակ կը տեսնէք
լաւ նշաններ, և այն ժամանակ միայն ձեռք ման-
կավարժական հանդէսները յաջողութիւն կունե-
նան:

Մենք կրկին անգամ ուղեցինք ցոյց տալ ու-
սուցչի մեծ պարտականութիւնները, նրա պաշտօ-
նի մեծութիւնը. կրկին անգամ ուղեցինք խնդիրը
առաջ բերել, և յոյս ունենք, որ դուք, մեծ, խըմ-
բաղադապետ, ապագայի մի փոքրիկ յօդուածը,
մեզ միջոց կը տաք բուռն նպատակին դիմելու. —
այն է ուղղութիւն հրաւիրելու հայ ուսուցչի
դրութեան վրա, և սրա համար կը խնդրենք որ
միայնք ձեռք ձայնը և հայեացքները, աւելի ոյժ
տալու համար այս կենսական խնդրին:

Թ. Գրիլ.

Խ. Մարտնանց

ՄԻ և նոյն տեղը ԻԻՆԱՅԻ
ԻԻՂ, մազերը ամրացնելու հ
մար, 1 բ. ամանը և վրձին զվա
ցաւի զէմ, ՏՈՒԱԼԷՏԻ ԱՍ.
ՊՈՆ և հոտաւէտ ջրեր և այլն
18-100